

Diada de l'Enginyer 2018

L'enginyeria en valors

Mercat de les Flors, 12 de juny de 2018

Bon vespre a tothom,

Ens trobem avui al Mercat de les Flors, un teatre municipal obert l'any 1983, a l'antic edifici noucentista del Palau de l'Agricultura, construït en motiu de l'Exposició Internacional de 1929.

Tot i que podria semblar que enginyeria i teatre no tinguin una relació directa, diria que estaran d'acord amb mi que totes dues activitats exigeixen un cert grau de creativitat, imaginació, gosadia i, si em permeten, una dosi de folia ben entesa. Vull dir, una actitud de no donar mai les coses per perdudes i no deixar res per impossible.

Enguany la vostra diada porta el lema l'**enginyeria en valors**.

Valors com eficiència, progrés, equip, superació, innovació, anàlisi, coneixement, complexitat, compromís, seguretat, preparació, assoliment,... han estat cabdals perquè grans projectes de l'enginyeria catalana hagin esdevingut realitat.

Uns valors que ens han de servir per encarar amb confiança, seguretat i optimisme els grans desafiaments de futur que Catalunya ha d'encarar els pròxims mesos.

Uns valors que els enginyers i les enginyeres industrials aporteuen a la societat catalana des de mitjan del segle XIX, i que desitjo que continueu aportant molts anys més.

Enguany commemorem també el 150è aniversari del naixement d'un gran enginyer industrial català, catedràtic de Química a l'Escola d'Enginyers de Bilbao del 1902 al 1911, conegut com el *seny ordenador de la llengua catalana* i l'autor de la normativa ortogràfica, gramatical i lèxica del català contemporani.

Estem parlant, com tots vosaltres sabeu, de l'enginyer Pompeu Fabra i Poch, el Mestre.

A "*Les gramàtiques de Pompeu Fabra*", Gabriel Ferrater va escriure que "Fabra, l'enginyer [...], no va perdre mai de vista que, contra d'allò que es pensen els estetes i els sentimentals [...], una llengua és un objecte funcional, una eina de comunicació."

Si avui en dia encara es parla la nostra llengua i, sobretot, la parlem i l'escrivim de la manera que ho fem, és, sens dubte, gràcies a la gran feina feta per un enginyer.

Centrem-nos, però, en el present. El juliol de l'any passat es va presentar l'Observatori de l'Enginyeria, un estudi sobre la situació de l'enginyeria a Catalunya, impulsat des de les institucions dels Enginyers Industrials de Catalunya, amb la col·laboració dels col·legis i associacions d'enginyers i amb la participació de l'Agència de Qualitat Universitària, la Càtedra d'Estadística de la UPC i una destacada participació d'empreses representatives dels sectors industrials i tecnològics.

Només vull destacar quatre dades que són força rellevants:

- El número d'enginyers per cada 1.000 habitants a Catalunya (en tots els àmbits) és comparable amb el de França o, fins i tot, lleugerament superior; és sensiblement superior al d'Itàlia i és encara clarament inferior al d'Alemanya.

- El 47% d'enginyers catalans en edat laboral són enginyers industrials.
- Només el 14% d'aquests són dones.
- En els propers deu anys l'economia catalana necessitarà 14.000 enginyers industrials.

Aquestes dades assenyalen el camí de dos dels principals reptes de futur de l'enginyeria:

- Ens calen més enginyers industrials.
- I ens cal incrementar la presència de les dones en tots els estudis d'enginyeria.

És una tasca que ens correspon a tots: a les institucions, a les empreses i a la societat. Ja fem esforços en aquesta direcció, però encara n'hem de fer encara més per augmentar la quantitat d'enginyers i, sobretot, d'enginyeres.

Els darrers mesos han estat molt complicats i convulsos a Catalunya, prou que ho sabem. La intervenció política del Govern espanyol contra les institucions catalanes i, concretament, el Govern i el Parlament, ens ha perjudicat a tots. S'han frenat projectes, s'han paralytats ajuts, s'han desmuntat programes i, fins i tot, s'han desarticulat xarxes de suport a la representació internacional, la inversió i el dinamisme econòmic, professional i cultural. Fins i tot, han empresonat consellers, líders socials, i han forçat l'exili del president Carles Puigdemont i consellers i dirigents polítics. La repressió política per haver fet un referèndum i haver donat la paraula a la ciutadania ha estat i encara és molt preocupant.

Malgrat tot, la societat catalana ha continuat treballant, innovant, exportant, construint país, com sempre hem fet. Els treballadors públics han fet tot el que han pogut per minimitzar l'impacte de la intervenció en el servei als ciutadans.

La repressió ha anat acompanyada per una campanya de la por amb la qual s'anunciaven grans desastres i les pitjors calamitats. La realitat, però, ha estat tota una altra:

- El Port de Barcelona ha superat el mes de maig, per primer cop a la història, els 6 milions de tones de tràfic total en un mes.
- L'índex de producció industrial (IPI) ha augmentat un 3,8% interanual a Catalunya a l'abril del 2018. Per 9è mes consecutiu creix més que el conjunt de l'estat espanyol.
- Grans empreses que han establert seu a Catalunya i han demostrat la seva confiança en el país i en la seu teixit productiu. N'hi ha de mundialment conegudes, com Facebook o Amazon, però també moltes d'altres que abasten sectors punters com la bioeconomia, la geoinformació o els videojocs, per citar-ne alguns.
- Catalunya ha estat reconeguda com la regió del sud d'Europa més atractiva per invertir el 2018 i 2019, igual que ho va ser el 2016 i 2017, segons l'informe fDi Intelligence del Financial Times.
- Perquè la realitat és que no hem parat: hem fet 18 trimestres consecutius de creixement interanual, és a dir, 4 anys i mig de creixement continuat.

Aquestes bones dades les hem aconseguit en circumstàncies difícils, amb un Govern espanyol que ens ha volgut boicotejar. Tot això s'ha fet sense les infraestructures que necessitem i que havíem pactat tantes vegades amb el govern espanyol a càrrec d'uns diners generats per l'economia catalana i que l'estat gestiona amb un alt grau de deslleialtat i contra els interessos dels ciutadans de Catalunya, pensin el que pensin.

Els bons resultats han estat gràcies a persones com vosaltres, el col·lectiu d'enginyers i enginyeres, que heu continuat treballant per tirar endavant el país i fer-lo atractiu de cara el món.

Perquè més enllà del dèficit d'infraestructures i totes les campanyes de por imaginables, hi ha el talent. Un talent que els enginyers i enginyeres teniu a cabassos.

Fa un moment acabo de lliurar el Premi a la Trajectòria Professional a l'enginyer Joan Amorós i Pla, una persona que ha combinat al llarg de la seva vida un gran talent i la passió per les infraestructures.

Vull felicitar-lo públicament. Tots estem convençuts que, sense ell, el Corredor Mediterrani seria una proposta ben poc arrelada a l'interès dels sectors econòmics, a les necessitats de la ciutadania i ben poc mediterrani.

Al capdavant de Ferrmed, el senyor Amorós ha fet una feïnada imponent per pressionar i convèncer els diferents actors polítics de la necessitat d'aquesta infraestructura cabdal per a la nostra competitivitat. Moltes gràcies, senyor Amorós!

He començat parlant de l'enginyer que va posar ordre a la llengua catalana i he acabat per l'enginyer que ha lluitat de valent per tenir el Corredor Mediterrani.

Són dos exemples d'enginyers compromesos amb el país, i que representen aquells valors de la professió que hem comentat al principi. Uns valors que el conjunt de la societat catalana hem de fer nostres.

Aquesta serà la millor manera de progressar en tots sentits. Si com a país treballem en equip, ens superarem dia a dia. Serem capaços de superar totes les dificultats que se'ns plantegin. La innovació,

l'anàlisi i el coneixement de les societats modernes és força complexa, però apassionant. Tenim el compromís i la seguretat que, amb una bona preparació, assolirem els objectius que ens proposem.

Comptem amb els enginyers i enginyeres industrials de Catalunya per a fer-ho possible.

Moltes gràcies!